

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ

I.

ΛΟΥΪ·ΖΟΣ Α. ΛΟΥΪ·ΖΙΔΗΣ

(1912 - 1982)

Α'. ΒΙΟΣ - ΔΡΑΣΙΣ

Ὁ Καθηγητὴς Λουῖζος Α. Λουῖζιδης ἐγεννήθη τὴν 13ην/27ην.2.1912 εἰς τὴν Μάκρην τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ ἀπεβίωσεν εἰς τὰς Ἀθήνας (Νέαν Πέρα-
μον) τὴν 23ην.5.1982 εἰς ἡλικίαν ἐβδομήκοντα ἐτῶν. Κατὰ τὴν Μικρασιατικὴν
Καταστροφὴν τοῦ 1922 κατέφυγεν εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἔνθα συνεπλήρωσε τὴν
Στοιχειώδη καὶ τὴν Μέσσην Παιδείαν εἰς τὴν Ἀμπέτειον Σχολὴν Καΐρου. Τὸ 1932
ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἐνεγράφη εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπι-
στημίου Ἀθηνῶν. Τὸ 1937 ἀπεφοίτησε ταύτης διὰ τοῦ βαθμοῦ α" Ἀριστα». Τὸ
αὐτὸ ἔτος διωρίσθη Βοηθὸς τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς
Λατινικῆς Φιλολογίας τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
Ἑρρίκου Σκάσση (1884-1977). Τὸ 1943 ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῆς Λατινικῆς
Φιλολογίας. Τὸ 1950 ἐξελέγη Ὑφηγητὴς τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας καὶ τὸ
1954 διωρίσθη ἐντεταλμένος Ὑφηγητὴς τοῦ αὐτοῦ μαθήματος. Τὸ 1969 ἐξε-
λέγη Τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας, τὴν θέσιν δὲ ταύτην διε-
τήρησε μέχρι τοῦ ἔτους 1981. Τὸ 1981 κατέστη Ὁμότιμος Καθηγητὴς καὶ ἀ-
πεχώρησε τοῦ Πανεπιστημίου, καταληφθεὶς ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας. Κατὰ τὰ
ἔτη 1950-1952 ἐφοίτησεν εἰς τὸ Παπικὸν Πανεπιστήμιον τῆς Ρώμης. Ἐδί-
δαξε περιοδικῶς εἰς τὴν Ἰδιωτικὴν Μέσσην Ἐκπαίδευσιν. Ἐδημοσίευσεν εἰς πε-
ριοδικὰ καὶ αὐτοτελῶς ἑλληνιστί, λατινιστί, ἰταλιστί καὶ ἀγγλιστί περὶ τὰς τεσ-
σαράκοντα μελέτας, ὡς καὶ μεταφράσεις Λατίνων ποιητῶν καὶ πεζογράφων. Τὸ
ἐπιστημονικὸν ἔργον τοῦ Καθηγητοῦ Λουῖζου Α. Λουῖζιδου διακρίνεται διὰ
τὴν ἀκρίβειαν τῶν πληροφοριῶν, τὴν αὐστηρότητα τοῦ ὅρους καὶ τὴν ἐσωτερι-
κὴν ἀρχιτεκτονικὴν αὐτοῦ. Πλὴν τῆς ἑλληνικῆς ἦτο κάτοχος τῆς λατινικῆς,
γαλλικῆς, ἰταλικῆς καὶ ἀγγλικῆς, ὡσάυτως ἦτο γνώστης στοιχείων τῆς ἀραβι-
κῆς γλώσσης. Ὑπῆρξε μέλος πολλῶν ἐπιστημονικῶν Ἐταιρειῶν καὶ Συλλόγων.

Β'. ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

(1944-1972)

* * *

1. Κουτλουμούσιον — Κουτλουμουσι. (On the origin of the name of the monastery Mount Athos). Athens 1945, «Byzant. Neugriech. Jahrb.», 17 (1944) 53-60. (Ἀνάτυπον).

2. Emendationes in ea quae a Mario Plotio Sacerdote de metro Choerilio traduntur. Athenis MCMXLV.

3. Animadversiones in D. Iunium Iuvenalem. Athenis MCMXLV.

4. Versio Planudea Dictorum Catonis ex codicibus monasteriorum Montis Athonis. Athenis MCMXLVII.

5. Αἱ ἐπικλήσεις πρὸς τὴν Μοῦσαν ἐν τῇ Αἰνείαδι τοῦ Βεργιλίου. Ἐν Ἀθήναις 1947.

6. De Tibulli Epitaphio ex codice Vaticano lat. 910. Athenis MCMLII, *Πλάτων*, τόμ. Ε', τεῦχ. Β' (1953) 306-321. (Ἀνάτυπον).

7. Περὶ τὸν Ἀλβιον Τιβούλλον ζητήματα βιογραφικά. Ἐν Ἀθήναις 1954, *Ἀθηνᾶ*, 58 (1954) 133-175. (Ἀνάτυπον).

8. Θωμᾶ Celano, Dies Irae. Ἐν Ἀθήναις 1954, *Πλάτων*, τόμ. ΣΤ' τεῦχ. Α' (1954) 98-107. (Ἀνάτυπον).

9. Codicis Tibulliani Vaticani Ottoboniani lat. 2857 prima collatio. Athenis MCMLIV, *Πλάτων*, τόμ. ΣΤ' τεῦχ. Β' (1954) 236-276. (Ἀνάτυπον).

10. Διορθωτικὰ εἰς Πλούταρχον. Ἐν Ἀθήναις 1955, *Πλάτων*, τόμ. Ζ', τεῦχ. Α' (1955) 113-128. (Ἀνάτυπον).

11. Περὶ τῆς γραφῆς τῆς λέξεως Troia ἐν τῇ Αἰνείαδι τοῦ Βεργιλίου. Ἐν Ἀθήναις 1955, *Πλάτων*, τόμ. Ζ', τεῦχ. Β' (1955) 300-304. (Ἀνάτυπον).

12. Ἀλβίου Τιβούλλου, Ἐλεγεῖαι. Βιβλίον πρῶτον. (Εἰσαγωγή - Μετάφρασις). Ἐν Ἀθήναις 1956.

13. Catonis, Disticha. Ἐν Ἀθήναις 1956.

14. Αἱ ἑλληνικαὶ μεταφράσεις τῶν παραινετικῶν γνωμῶν Κάτωνος τοῦ Ῥωμαίου καὶ ἡ τοῦ κώδικος 357 τῆς ἐν τῷ Ἀγίῳ Ὁρεί Μονῆς τοῦ Διονυσίου. Ἐν Ἀθήναις 1956, *Πλάτων*, τόμ. Η', τεῦχ. Α' (1956) 206-221. (Ἀνάτυπον).

15. M. Tulli Ciceronis, Pro rege Deiotaro oratio. (Εἰσαγωγή - Κείμενον). Ἐν Ἀθήναις 1957.

16. Μάρκου Τυλλίου Κικέρωνος, Λόγος ὑπὲρ τοῦ βασιλέως Δηιοτάρου. (Εἰσαγωγή - Μετάφρασις). Ἐν Ἀθήναις 1957.

17. 'Ο Αὐγδαμος καὶ αἱ Ἑλεγεΐαι αὐτοῦ. Ἐν Ἀθήναις 1957, *ΕΦΣΠΑ*, τόμ. Ζ', (1957) 366-384. (Ἀνάτυπον).
 18. M. Tulli Ciceronis, Pro Q. Ligario oratio. (Εἰσαγωγὴ - Κείμενον). Ἐν Ἀθήναις 1958.
 19. Μάρκου Τυλλίου Κικέρωνος, Λόγος ὑπὲρ τοῦ Κοίντου Λιγαρίου. (Εἰσαγωγὴ - Μετάφρασις). Ἐν Ἀθήναις 1958.
 20. Marii Servii Honorati Grammatici, De centum metris. (Ἐκδοσις κριτικὴ καὶ ἐρμηνευτικὴ). Ἐν Ἀθήναις 1958.
 21. Ἰαμβοὶ καὶ ἱαμβικὰ μέτρα ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἐλληνικῇ καὶ λατινικῇ ποιήσει. Ἐν Ἀθήναις 1958, *Πλάτων*, τόμ. Ι', τεύχ. Α' / Β' (1958) 1-22. (Ἀνάτυπον).
 22. Il «numen laesum» nell'Eneide di Virgilio. Atene 1959, *Πλάτων*, τόμ. ΙΑ', τεύχ. Α' (1959) 63-82. (Ἀνάτυπον).
 23. Albii Tibulli, Elegiae. Liber primus. Elegia I. (Ἐκδοσις κριτικὴ καὶ ἐρμηνευτικὴ). Ἐν Ἀθήναις 1960.
 24. P. Ovidii Nasonis, Heroides I. Penelope Ulixi. (Ἐκδοσις κριτικὴ καὶ ἐρμηνευτικὴ). Ἐν Ἀθήναις 1960.
 25. D. Iunii Iuvenalis, Saturae I. (Εἰσαγωγὴ - Κείμενον). Ἐν Ἀθήναις 1962.
 26. L. Annaei Senecae, De brevitae vitae. (Εἰσαγωγὴ - Κείμενον). Ἐν Ἀθήναις 1962.
 27. Hrotsvithae Monachae, Sanctus Basilius. Athenis MCMLXVIII, *ALBA*, ἀρ. 5, σ. 29-44. (1η ἔκδοσις).
 28. Francesco Della Corte, Suetonio. Eques romanus. Firenze. Ἐν Ἀθήναις 1968, *Πλάτων*, τόμ. Κ', τεύχ. 39/40, (1968) 368-370. (Βιβλιοκρισία - Ἀνάτυπον).
 29. M. Van Den Bruwaene, Ciceron. De natura deorum. Ἐν Ἀθήναις 1971, *Πλάτων*, τόμ. ΚΓ', τεύχ. 45-46 (1971) 384-386. (Βιβλιοκρισία - Ἀνάτυπον).
- «Alba», Auctorum Latinorum Bibliotheca Atheniensis. (Ἀρ. 1-10). (Διετηρήθη ἡ ἀρίθμησις ἄνευ τοῦ 9ου δημοσ(τος). Instituit Luisos L. Luisides. Athenis. Εἰς τὴν ὥς ἂνω σειρὰν ἀνεδημοσιεύθησαν ὑπὸ τελικὴν μορφήν προηγούμεναι ἐργασίαι αὐτοῦ, προοριζόμεναι κυρίως πρὸς χρῆσιν τῶν φοιτητῶν. Ἀναλυτικῶς περιελήφθησαν τὰ κάτωθι δημοσιεύματα. (Τῆς τελικῆς αὐτῆς σειρᾶς προηγῆθη ἄλλη μικροῦ σχήματος).
30. Albii Tibulli, Elegiae. Liber primus. Elegiae I-II. (Κείμενον - Μετάφρασις). Athenis MCMLXVIII.
 31. Albii Tibulli, Elegiae. Liber primus. Elegiae III — X. (Κείμενον - Μετάφρασις). Athenis MCMLXVIII.

32. M. Tulli Ciceronis, Pro Q. Ligario oratio. (Πρόλογος - Κείμενον - Μετάφρασις). Athenis MCMLXVIII.

33. M. Tulli Ciceronis, Pro rege Deiotaro oratio. (Πρόλογος - Κείμενον - Μετάφρασις). Athenis MCMLXVIII.

34. Thomae Celano, Dies Irae et Hrotsvithae Monachae, Sanctus Basilius. (Πρόλογος - Κείμενον - Μετάφρασις). Athenis MCMLXVIII.

35. Marii Servii Honorati Grammatici, De centum metris. (Πρόλογος - Κείμενον - Μετάφρασις). Athenis MCMLXVIII.

36. L. Annaei Senecae, De brevitae vitae. (Πρόλογος - Κείμενον - Μετάφρασις). Athenis MCMLXVII.

37. Catonis Disticha et translatio eorum Planudea. (Πρόλογος - Κείμενον (λατινικόν - ἀρχαῖον ἑλληνικόν) — Μετάφρασις). Athenis MCMLXXII.

38. P. Ovidii Nasonis, Heroidum prima — D. Iunii Iuvenalis, Saturarum prima. (Πρόλογος - Κείμενον - Μετάφρασις). Athenis MCMLXXI.

39. Χριστιανικὸν Βῆμα. Δεκαπενθήμερος χριστιανοκοινωνικὴ καὶ ἠθικοπολιτιστικὴ ἔκδοσις. Ἐν Ἀθήναις 1953. Τοῦ ὥς ἄνω περιοδικοῦ ἐξεδόθησαν μόνον 2 τεύχη (φύλλα). Μάιος 1953 καὶ Ἰούλιος 1953.

Γ'. Εἰς ΛΟΥΪΖΟΝ Α. ΛΟΥΪΖΙΔΗΝ ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ

* * *

Θεσπεσίως Λουζίδη ὄλβιον ὕμνον ἀείδω,
εὖ δς ἐν Αὐσονίῃ φέρτατον ἔσχε μάθος·
μείλιχα παιδεύσει δ' ἐρατεινῇ δῶρα ἐνεργῶν
χρύσειον αἶνον ἔχει, κύδιμον ὥς τι γέρας».

[Γ. Τ.]

Ἀλησμόνητε καὶ πεφιλημένε Διδάσκαλε!

Μὲ ἄφατον θλίψιν, ὀδυνηρὰν πικρίαν καὶ ἀπροσμέτρητον ἄλγος ἐπληροφορήθημεν τὸ τραγικὸν ἄγγελμα τῆς μεταστάσεώς Σου. Τὸ αἰφνίδιον τοῦτο συμβὰν κατέπληξε πάντας τοὺς φίλους, τοὺς μαθητὰς καὶ τοὺς συνεργάτας Σου. Ἐνώπιον δὲ τῆς σεπτῆς σοροῦ Σου ἰστάμεθα πάντες εὐλαβεῖς προσκυνηταὶ τῆς προσηνοῦς καὶ ἀκηράτου μνήμης Σου, τὴν ὁποίαν κατέλιπες εἰς ἡμᾶς ὡς βαρεῖαν κληρονομίαν.

Ἐπὶ δύο δεκάδας περίπου ἐτῶν διηκονήσαμεν τὴν ἀληθῆ ἐπιστήμην ὡς μαθηταὶ καὶ βοηθοὶ Σου, συνεργάται εἰς τὴν ζωὴν καὶ εἰς τὰ Γράμματα. Ὅμοῦ διήλθομεν τὰς δυσαναβάτους ἀτραποὺς καὶ τὰς ἀστρογείτονas κορυφὰς τῶν βιοτικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν μεριμνῶν, ἐμπνεόμενοι πάντοτε ὑπὸ τῆς

αύστηροτάτης ἐπιτελέσεως τοῦ καθήκοντος, τὸ ὁποῖον ὑπηγόρευεν ἡ ἀδιάσειστος ἔννοια τῆς ἐπιστημονικῆς Σου συνειδησίας.

Ἐγνωρίσαμεν ἅπαντα τὸν βίον Σου, βίον βιωθέντα εἰς ἀγῶνας εὐγενοῦς ἐπιστημονικῆς, κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς ἀμίλλης. Οὐδέποτε ἀπουσίασας, οὐδὲ ἐπὶ ὥραν, ἀπὸ πανεπιστημιακῆν παράδοσιν, ἐργαζόμενος ἀόκνως, ἐπὶ σειρὰν ὥρῶν, διὰ τὴν ἀρτιωτέραν ἀπόδοσιν τοῦ μαθήματος τῶν Λατινικῶν εἰς τοὺς πολυπληθεῖς φοιτητάς Σου, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐπεθύμεις νὰ καταλίπης δύο Κληροδοτήματα, τὸ Ἀρτεμίσιον καὶ τὸ Λουϊζίδειον καὶ πάντα ταῦτα παρὰ τὴν ἐνυπάρχουσαν ἐθνοβόρον δυσμένειαν τῶν καιρῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν τὴν πτώσιν τῶν ἡθικῶν ἀξιῶν τοῦ ἀνθρώπου διεδέχθη καὶ ἡ κατὰπτωσις τῶν ὑφίστων ἰδεωδῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἀνεζήτεις πάντοτε τὸ λεπτομερειακῶς ἐφικτὸν καὶ τὸ κλασσικῶς τέλειον καὶ ὑπῆρξες καθ' ἅπαντα τὸν βίον Σου ἀπλοῦς εἰς μεγαλοπρέπειαν καὶ μεγαλοπρεπῆς εἰς ἀπλότητα. Ἀριστοὶ οἰωνοὶ τῶν ἀρετῶν Σου αὐτῶν ὑπῆρξαν ἡ Μικρασιατικὴ Σου καταγωγὴ ἀπὸ τοὺς γλυκεῖς αἰγιαλοὺς τῆς Μάκρης καὶ τοὺς ἀμπελοθριβεῖς γηλόφους τῶν Μυλάσων, ὡς καὶ ἡ ἀρχοντικὴ Σου προέλευσις μὲ κυριώτερον ἐκπρόσωπον τὸν Ἐθνικὸν Εὐεργέτην Χατζῆ Νικόλαον Λουϊζίδην, τιτουλάριον τῆς Ὁθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, παρασημοφορηθέντα ὑπὸ τοῦ αἰοδύμου Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α' καὶ τοῦ Σουλτάνου Ἀβδούλ Χαμίτ Χάν τοῦ Β'.

Εἰς τὰς δυσκόλους στιγμὰς στωικῶς ἐσιώπας. Οὐδέποτε ἀντεῖπές τι πρὸς οὐδένα. Πάντοτε ὑψικράτεις. Ὡς Ἰωνᾶς ἐρρίπτετο εἰς τὰ κύματα πρὸς σωτηρίαν τῶν φίλων καὶ τῶν μαθητῶν Σου, γενόμενος κοινὸς συμπλωτῆρ τῆς μοίρας αὐτῶν καὶ οὐδέποτε κατέστης Κρόνος τῶν πνευματικῶν Σου τέκνων, καίτοι τοῦτο, οὐχὶ σπανίως, Σοὶ ἐζητεῖτο ἐπιμόνως.

Αἱ ἱκαναὶ γνώσεις Σου ἐπὶ τῶν ἱστορικῶν προβλημάτων τοῦ Τόπου, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν ἐπιστήμην, ὠδήγουν ἡμᾶς πάντοτε εἰς μακρὰς συζητήσεις μετὰ προσφιλῶν μαθητῶν Σου καὶ εἶναι γνωστοὶ ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον οἱ ἀπὸ τοῦ 1953 ἀρξάμενοι πνευματικοὶ Σου ἀγῶνες, ὑπὸ τὴν θερμογόνον πνοὴν τοῦ Βενιζελισμοῦ, πρὸς ἀποσόβησιν τῆς τραγικῆς εἰμαρμένης τῆς Κύπρου καὶ διὰ τὴν Ἐνωσιν ταύτης μὲ τὴ Μητέρα Ἑλλάδα.

Οὐδέποτε θὰ λησμονήσωμεν τὸν πλοῦτον τῶν αἰσθημάτων Σου, τὴν ἀπειρον εὐσπλαγχνίαν Σου, τὴν ἀμετράριθμον εὐμένειάν Σου, τὴν ἀπροσμέτρητον μεγαθυμίαν Σου, τὴν δὲ ἐνιαχοῦ ἀναφυομένην ἀναβλητικότητα λήψεως ὀριστικῶν καὶ ἀμετακλήτων ἀποφάσεων ἐπὶ ζωτικῶν καὶ κρισίμων θεμάτων ὑποκαθίστα ἡ πρὸς τοῦτο ἐνσυνειδητος γνώσις τῶν προσωπικῶν Σου δυνατοτήτων.

Σεβαστὲ καὶ πολὺκλαυστε Διδάσκαλε!

Κοιμοῦ τὸν γλυκὺν καὶ αἰδίδιον ὕπνον τῆς ἀθανασίας. Πλανάσθω τανυσίπτερος ἡ ψυχὴ Σου εἰς τοὺς κόλπους τῆς οὐρανίου μακαριότητος. Ἐσο βέβαιος ὅτι ἐπὶ τῆς σεπτῆς σοροῦ Σου ἡ Μοῦσα Μελομένη ἔχει ἀποθέσει τὸν

δάφνινον στέφανον τοῦ Ἀπόλλωνος ὡς ἐλαχιστοτάτην τιμὴν εἰς τὴν μεγιστοτάτην προσφορὰν Σου.

Εἶθε ὅπως συνοδεύουν τὴν αἰώνιον πορείαν Σου πρὸς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, πεφλημένε Διδάσκαλε, οἱ στίχοι οὗτοι τοῦ Τιβούλλου, τοὺς ὁποίους προφητικῶς μετέφρασας εἰς τὸ χαρτὶ καὶ αἰωνίως ἐλάξουσας εἰς τὰς ψυχὰς μας:

«Θὰ πλεύσητε ἄνευ ἐμοῦ ἀνὰ τὰ κύματα τοῦ Αἰγαίου. Μεσσάλα· εἶθε ὁ ἴδιος καὶ ἡ κορόστις μου νὰ μὲ ἐνθυμῇσθε! Ἐμὲ ἀσθενῇ ἡ Φαιακία κρατεῖ ἐν χώραις ἀγνώστοις· ἀπομάκρυνε μόνον, σκοτεινὸ Θάνατε, τὰς ἀπλήστους χεῖράς σου. Ἀπομάκρυνε, μαῦρε Θάνατε, σὲ ἱκετεύω· δὲν εἶναι ἐδῶ ἡ μήτηρ μου, ἵνα εἰς τοὺς πενθίμους αὐτῆς κόλπους συλλέξῃ τὰ καέντα ὅστ᾽ αὐτῇ. Δὲν εἶναι ἡ ἀδελφὴ μου, ἵνα εἰς τὴν τέφραν μου Ἀσσυριακὰ μῦρα ῥαντίσῃ καὶ πρὸ τοῦ τάφου μου θρηγήσῃ μετὰ λελυμένης κόμης».

Ἀοίδιμε Διδάσκαλε!

Ἔστω ὁ παρὼν ἀποχαιρετισμὸς τὸ ἵστατόν Σου μάθημα. Τότε μὲν ἐδίδασκες, νῦν δὲ ἐφαρμόζεις τοῦ ὠσαύτως ἀνυμεναίου Ὁρατίου τὴν προφητάναν ῥῆσιν:

*sed omnis una manet nox
et calcanda semel via laeti.*

δηλαδή: «ἀλλὰ ὅλους μία νύξ ἀναμένει καὶ ἅπαζ πρέπει νὰ πατηθῇ ἡ ὁδὸς τοῦ θανάτου» καὶ Σὺ ὄντως τὴν διέβης ὀλύμπιος!

*Hoc opus ex voto tibi sacrumst, cingite frontem
florida lilia vos Luisidique date.
Semper erit viros inter cunctosque deorum
donum magnificum, gloria caelicola.*

[G.T.]

Terram habeas levem: Γένοιτο.

II.

ΠΕΤΡΟΣ ΑΙΜ. ΚΟΛΑΚΛΙΔΗΣ

(1920 - 1985)

Α'. ΒΙΟΣ - ΔΡΑΣΙΣ

Ὁ Πέτρος Αἰμιλίου Κολακλίδης ἐγεννήθη εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1920 καὶ ἀπέθανεν εἰς τὸ Los Angeles τὸν Μάιον τοῦ 1985 εἰς ἡλικίαν 65 ἐτῶν. Διήνυσε τὰς γυμνασιακὰς του σπουδὰς εἰς τὸ Ἡ' Γυμνάσιον Ἀθηνῶν. Μετὰ ἀπὸ τὸ ἀπολυτήριον τοῦ Γυμνασίου ἀπέκτησε τὸ γαλλικὸν Baccalaureat. Ἐνεγράφη εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τὸ 1938 καὶ ἔλαβε τὸ πτυχίον του μὲ βαθμὸν «Ἀριστα» τὸ 1944.

Ἐτυχεν ὑποτροφίας τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως καὶ μετέβη περὶ τὸ τέλος τοῦ 1945 εἰς Παρισίους, ὅπου ἐπὶ ἕξ συνεχῆ ἔτη παρηκολούθησε μαθήματα Λατινικῆς Φιλολογίας καὶ Συγκριτικῆς Γραμματικῆς εἰς τὴν Σορβόνην, τὴν École Pratique des Hautes Études καὶ εἰς τὸ Collège de France. Ἦσκησε μεγάλην ἐπίδρασιν εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς φιλολογικῆς του σκέψεως καὶ τῶν πνευματικῶν του ἐν γένει διαφερόντων ἢ διδασκαλία τῶν διαπρεπῶν Καθηγητῶν J. Marouzeau καὶ É. Benveniste. Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1948 ὠνομάσθη Éleve Titulaire de l'École Pratique des Hautes Études. Ἐξελέγη μέλος τῆς Société des Études Latines καὶ τῆς Société de Linguistique de Paris. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παραμονῆς του εἰς Παρισίους μετέσχε τῶν ἐκεῖ συνελθόντων Διεθνῶν Συνεδρίων Γλωσσολογίας (1948) καὶ Κλασσικῶν Σπουδῶν (1950).

Τὸν Μάρτιον τοῦ 1954 ἀνγορεύθη διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν μὲ βαθμὸν «Ἀριστα». Εἰσηγητὴς τῆς διατριβῆς του ἦτο ὁ Καθηγητὴς τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας Ἐ. Σκάσσης (1884-1977). Τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1955 ἐξελέγη Ὑφηγητὴς τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τὸν δὲ Μάιον τοῦ 1956 διωρίσθη ἐντεταλμένος Ὑφηγητὴς τοῦ μαθήματος τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας καὶ Γλώσσης εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Τὸ θέρος τῶν ἐτῶν 1955, 56, 57 μετέβη εἰς Λονδὶνον ὅπου εἰργάσθη εἰς τὴν Βιβλιοθήκην British Museum.

Τὸν Μάιον τοῦ 1962 ἔτυχεν ὑποτροφίας τοῦ Βρεττανικοῦ Συμβουλίου

και μετέβη εις τὸ Λονδῖνον, ὅπου ἐπὶ τέσσαρας μῆνας ἐμελέτησε θέματα γραμματικῆς ἀναλύσεως πλησίον τοῦ Καθηγητοῦ C. E. Bazell εἰς τὴν Σχολὴν Ἀνατολικῶν Σπουδῶν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λονδίνου. Τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1964 ἔλαβε πρόσκλησιν τοῦ Τεχνολογικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Μασσαχουσέτης καὶ εἰργάσθη εἰς τὸ τμήμα γλωσσικῶν μελετῶν τοῦ ἐν λόγῳ Ἰνστιτούτου μετὰ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἐπισκέπτου βοηθοῦ Καθηγητοῦ, συνεργάτης τοῦ Καθηγητοῦ Roman Jakobson. Ἀπεδέχθη ὡσαύτως πρόσκλησιν τοῦ τμήματος κλασσικῶν σπουδῶν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Harvard διὰ νὰ διδάξῃ εἰς τὴν σειρὰν τῶν θερινῶν του μαθημάτων μετὰ θέμα: «Ὁ διάλογος εἰς τὸν Ὅμηρον, τὸ δρᾶμα καὶ τὴν φιλοσοφίαν».

Μετέβη ὡσαύτως εἰς τὸν Καναδᾶν μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ φίλου του Καθηγητοῦ R. Jakobson, ἀπ' ὅπου ἐπανέκαμψεν εἰς Ἠνωμένας Πολιτείας, ἐργασθεὶς εἰς τὸ Department of Classics, University of California at Irvine καὶ εἰς τὸ Department of Linguistics τοῦ ἰδίου Πανεπιστημίου. Ὁ Πέτρος Κολακλίδης ὑπέβαλεν εἰς τὸ ὡς ἄνω Πανεπιστήμιον τὸ τελευταῖον καὶ πληρέστερον βιογραφικόν του σημείωμα.

Διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος πονήματος, εἰς τὴν ὁποίαν προέβην, κατόπιν ὑποδείξεως (ἀπὸ τοῦ 1987) τοῦ Καθηγητοῦ κ. Π. Δ. Μαστροδημήτρη, Προέδρου τοῦ Τμήματος Φιλολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, (τὸν ὁποῖον καὶ ἐντεῦθεν εὐχαριστῶ, καθὼς καὶ διὰ τὴν ὑπόδειξιν τῶν ὑπ' ἀριθ. 70 καὶ 72 Δημοσιευμάτων), ἐχρησιμοποίησα τὰ δύο Ὑπομνήματα τοῦ Π. Αἰμ. Κολακλίδου τοῦ 1956 (τὸ ὁποῖον κατέχω) καὶ τοῦ 1965. Τὸ δεύτερον Ὑπόμνημα ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσίν μου ὁ συνάδελφος Λατινιστής, Συντάκτης τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν κ. Ἰωάννης Γ. Ταῦφάκος, διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λονδίνου, τὸν ὁποῖον εὐχαριστῶ θερμῶς καὶ ἀπὸ τὴν θέσιν αὐτὴν. Τὸ ἐν λόγῳ Β' Ὑπόμνημα περιλαμβάνει τὰ ὑπ' ἀρ. 1-40 Δημοσιεύματα, (τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ δυνατόν ἐνημέρωσα βιβλιογραφικῶς, λόγῳ ἐλλείψεως πλήρων παραπομπῶν εἰς τὴν ἀρίθμωσιν τῶν τόμων καὶ τῶν σελίδων καὶ εἰς τὴν χρονολόγησιν αὐτῶν), τὰ δὲ ὑπόλοιπα ὑπ' ἀρ. 41-75 Δημοσιεύματα ἀπεδελτίωσα κατόπιν ἐρεῦνης, ἀπὸ τὰ ἀντίστοιχα περιοδικά, εἰς τὰ ὁποῖα εἶδον τὸ φῶς τῆς δημοσίευστος. Ὡσαύτως εὐχαριστῶ τὸν Λέκτ. κ. Σ. Φιλιππίδην (Τμήμα Φιλολογίας τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Κρήτης), διὰ τὴν κατόπιν ἀλληλογραφίας πληροφόρησίν μου σχετικῶς μετὰ τὴν ἐπιστημονικὴν δραστηριότητα τοῦ Π. Κολακλίδου εἰς ἨΠΑ καὶ Καναδᾶν. Τέλος εὐχαριστῶ τὸν Καθηγητὴν τῆς ΣΣΕ καὶ ἀγαπητὸν φίλον κ. Γεώργιον Ἀ. Χριστοδοῦλου διὰ παρασχεθεῖσαν πληροφορίαν του, διὰ τῆς ὁποίας ἐπηυξήθησαν τὰ στοιχεῖα τοῦ ὑπ' ἀριθ. 65 Δημοσιεύματος.

Β'. ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

(1953-1986)

(Σ χ ε δ ί α σ μ α)

1. Lexis. Studien zur Sprachphilosophie, Sprachgeschichte und Begriffsforschung, τόμ. II, 1, 2· τόμ. III, 1. (Βιβλιοκρισία). *Πλάτων*, Ε' (1953) 325-330.

2. Περὶ τοῦ λατινικοῦ τονισμοῦ. *Πλάτων*, ΣΤ' (1954) 92-97.

3. Τὸ πρόβλημα τοῦ λατινικοῦ τονισμοῦ. *Πλάτων*, ΣΤ' (1954) 350-353.

4. Lexis. Studien zur Sprachphilosophie, Sprachgeschichte und Begriffsforschung, τόμ. III, 2. (Βιβλιοκρισία). *Πλάτων*, ΣΤ' (1954) 356-357.

5. 'Η ἄρνησις ἐν τῇ λατινικῇ γλώσσῃ. (Ἐναίσιμος ἐπὶ διδασκατορίᾳ διατριβή). Ἀθῆναι 1954, σσ. 52. (Σχῆμα 8ον).

6. 'Η λατινικὴ γλώσσα καὶ ὁ Ὁράτιος. Ἀθῆναι 1954, σσ. 48. (Σχῆμα 8ον).

7. 'Η ἐκλογὴ τῶν λέξεων παρὰ τῷ Βιργιλίῳ. Ἀθηνᾶ, ΝΗ' (1954) 278-285.

8. Terentiana. (Διατριβὴ ἐπὶ ὑφηγεσίᾳ). Ἀθῆναι 1954, σσ. 64. (Σχῆμα 8ον).

9. Τὰ εἰς —tōr nomina agentis τῆς λατινικῆς. Ἀθηνᾶ, ΝΘ' (1955) 222-230.

10. Παρατηρήσεις εἰς τὸν Ἑννιον. (Σημασία καὶ χρήσεις τοῦ praepes). *ΕΕΦΣΠΑ*, ΣΤ' (1955-1956) 590-596.

11. Volens propitius. Ἀθηνᾶ, Ξ' (1956) 267-271.

12. Νέαι παρατηρήσεις εἰς τὸν Ἑννιον. *ΕΕΦΣΠΑ*, Ζ' (1956-1957) 414-418.

13. 'Η ἕκτη ρωμαϊκὴ φδῇ τοῦ Ὁρατίου. Ἀθηνᾶ, ΞΑ' (1957) 94-103.

14. Κορνῆλιος Τάνιτος. (Γενικὰ χαρακτηριστικά). *ΕΕΦΣΠΑ*, Η' (1957-1958) 462-467.

15. M. Tulli Ciceronis, Cato maior. Λεξιλόγιον. Ἀθῆναι 1958, σσ. 42. (Σχῆμα 8ον).

16. Σημειώσεις εἰς χωρίον τοῦ Σενέκα. (De tranquillitate animi. I, 10-13). *Πλάτων*, Ι' (1958) 87-91.

17. Περὶ τὴν νεωτέραν ἔρευναν τῶν κλασσικῶν γλωσσῶν. (Στοιχεῖα βιβλιογραφίας). *Πλάτων*, Ι' (1958) 100-102.

18. Συμβολαὶ εἰς τὸ πρόβλημα τῆς συνθέσεως τοῦ Agricola. Ἀθηνᾶ, ΞΒ' (1958) 114-184.

19. 'Η προσωπικότης τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος. *Πλάτων*, ΙΑ' (1959) 83-89.

20. Παρατηρήσεις εἰς τὴν ὥδῃν III 14 τοῦ 'Ορατίου. *Πλάτων*, IA' (1959) 94-96.
21. *Miscellanea Latina*: I. Labor improbus, II. Publicus. *Πλάτων*, IA' (1959) 207-209.
22. 'Εννιανά. 'Αθηνᾶ, ΞΓ' (1959) 15-18.
23. 'A propos de publicus. *RÉL*, XXXVII (1959) 113-114.
24. Cornelii Taciti, Agricola. Εἰσαγωγή - Κείμενον. 'Αθῆναι 1960, σσ. 96.
25. Γλωσσολογία. *Μεγ. 'Ελλ. 'Εγκυκλοπαιδεία*. Συμπλήρωμα, 2 Β', σσ. 535β-538α.
26. Γραμματική. *Μεγ. 'Ελλ. 'Εγκυκλοπαιδεία*. Συμπλήρωμα, 2 Β', σσ. 556γ-557γ.
27. Note sur le sens de praecipio. *Glotta*, XXXVIII (1960) 309-311. (Heft 3/4).
28. A. Lesky, Homerbericht. *Anzeiger für die Altertumswissenschaft*, 12 (1959) 129-146 καὶ 13 (1960) 1-22. (Βιβλιοκρισία). *Πλάτων*, IB' (1960) 67-370.
29. Note sur le sens de propter. *Glotta*, XL (1962) 143-144. (Heft 1/2).
30. Σενέκα, De otio. (Μετάφρασις). 'Αθῆναι 1962.
31. 'Ορατίου, «'Ρωμαϊκαὶ ᾠδαί». (Μετάφρασις). 'Αθῆναι 1962.
32. Τακίτου, Agricola. (Μετάφρασις). 'Αθῆναι 1964.
33. The pattern of gender in modern Greek. *Linguistics*, 5 (1964) 65-68.
34. H & A. Thornton, Time and style. (Βιβλιοκρισία). *PAGA*, 7 (1964) 77b-78a-b.
35. On some syntactic incoherencies in latin. *RT*, M.I.T. Cambridge Mass. 1965.
36. On lexical meaning. The latin noun res. *TR*, M.I.T. Cambridge, Mass. 1965.
37. L. Weisgerber, Von den Kräften der deutschen Sprache. (Βιβλιοκρισία). *FL*, (1965).
38. L. Weisgerber, Die vier Studien in der Erforschung der Sprachen. (Βιβλιοκρισία). *FL* (1965).
39. H. Gipper, «Festschrift Leo Weisgerber». (Βιβλιοκρισία). *FL* (1965).
40. Roman Jakobson & P. Colaclides, Plato's conception of στοιχεῖον in language. *Mélanges Burger*. 1965.
41. Note sur la syntaxe de dum, pendant que. *Glotta*, XLIII (1965) 322-324.

42. R. Jakobson - P. Colacides..., Grammatical imagery in Cavafy's poem «Θυμῆσον, σῶμα...». *Linguistics*, 20 (1966) 51-59. [(Μετάφρ. Β. Ἀνθοπούλου ἀ.τ. ἀχρ.)], σσ. 10.

43. On the verb vero in Ennius. *HSPH*, LXXI (1966) 121-123.

44. Variations sur une métaphore de Platon. *CM*, XXVII (1966), [1969] 116-117.

45. Sur la forme d'un passage de Denys l'Aréopagite. *Mélanges R. Jakobson*. Paris 1967, σσ. 483-488.

46. Note sur la définition du verbe par Aristote. *Glotta*, XLVI (1968) 56-58.

47. Ἦχου μίμημα. *Glotta*, XLVI (1968) 58-60.

48. Critical note on a line of Romanos. *Byz.Z*, LXI (1968) 268-269.

49. Sur le modèle possible d'une épigramme de Grégoire de Nazianze. *CM*, XXX (1969) 387-388.

50. Notules néogrecques. *Glotta*, XLIX (1971) 93-95.

51. Ennius and Cicero, philosophiae fontes aperiemus. (Tusc. I.6). *CSCA*, IV (1971) 111-113.

52. On a textual problem in the Agricola of Tacitus. *Hermes*, (1972) 125-126.

53. Note sur un emploi de fortuna chez Virgile. «*Glotta*», LI (1973) 140-142.

54. Acts 17, 28 A and Bacchae 506. *VChr*, XXVII (1973) 161-164.

55. Horace et Automédon. *Latomus*, XXXIII (1974) 382-384. ('Εν συννεργασίᾳ μετὰ τοῦ Μ. Μc Donald).

56. Sur le sens d'une phrase d'Anaximandre. Langue, discours, société pour Émile Benveniste, sous la dir. de Kristeva J., Milner J.C. et Ruwet N. Paris 1975, σσ. 41-43.

57. Sur la syntaxe de verbes φιλεῖν καὶ ἐρᾶν. *Glotta*, LV (1977) 80-83.

58. Sur un aphorisme d'Épicure. *RPh*, LII (1978) 264-265.

59. Concerning θεόταυρος. *Glotta*, LVI (1978) 271-272.

60. Note sur la strophe finale du carmen 51 de Catulle. *Philologus*, CXXII (1978) 327-328.

61. Odi et amo. Une lecture linguistique de c. LXXXV de Catulle. *Contemporary, literary hermeneutics and interpretation of classical texts, ed. praef. introd. inst. Kresić S. (Herméneutique, littéraire contemporaine et interprétation des textes classiques)*. Ottawa 1981, σσ. 227-233.

62. Créativité dans un vers d'Homère. II. XXII, 490. *SO*, LVI (1981) 7-11.

63. Un vers d'Euripide chez Marc Aurèle. *RPh*, LV (1981) 245-247.

64. 'Ο Roman Jakobson καὶ τὸ «Θυμήσου, σῶμα...» τοῦ Καβάφη. *Ἑκρηβόλος*, 7 (1981) 503-525.

65. Γραμματικὸς εἰκονισμὸς στὸ ποίημα τοῦ Καβάφη «Θυμήσου, σῶμα...» (Κείμενον τοῦ Roman Jakobson: Μτφρ. τοῦ ἀγγλικοῦ πρωτοτύπου (Πρβλ. ἀρ. Δημ. 42) Π. Κολακλίδη). *Ἑκρηβόλος*, 7 (1981) 527-540. — Γ. Κεχαγιόγλου, Γραμματικὴ εἰκονοποιῶα στὸ ποίημα τοῦ Καβάφη «Θυμήσου, σῶμα...». *Κώδικας*, τεῦχος 2 (Ἰούν. 1976) 106-117.

66. 'Η ἀρχαία κληρονομία στὴ Νεοελληνικὴ Ποίηση. (Μερικὰ δείγματα). *Ἑκρηβόλος*, 11 (1982) 861-874.

67. Un passage héraclitéen dans le Politique. *ICS*, VII (1982) 13-15.

68. 'Ο Roman Jakobson καὶ τὸ ἐγκώμιο τοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. *Ἑκρηβόλος*, 12 (1983) 953-968.

69. Τὸ δούλεμα τῆς γλώσσας στὸν Καβάφη. *Ἑκρηβόλος* 13 (1983) 1104-1133.

70. P. Colaclides, Homer and Kazantzakis: Masters of Wordcraft. *Journal of the Hellenic Diaspora* X, 4 (1983) 85-98.

71. 'Η γλῶσσα τοῦ Καβάφη. *Πρακτικὰ Τρίτου Συμποσίου Ποίησης*. 'Αθήνα 1984, σσ. 119-146.

72. P. Colaclides - M. Green, Dionysios Solomos, The Woman of Zakynthos. Translated from Modern Greek with an Introduction. *Modern Greek Studies Year Book*, 1 (1985) 153-171.

73. 'Ο ἰδιότυπος χαρακτήρας τῶν δημοτικῶν τραγουδιῶν. *Πρακτικὰ Τετάρτου Συμποσίου Ποίησης*. 'Αθήνα 1985, σσ. 285-299.

74. 'Ανάγνωση τριῶν ποιημάτων τοῦ Παλαμᾶ. *Ἑκρηβόλος*, 14 (1986) 1319-1329. ('Εδημοσιεύθη μετὰ θάνατον).

75. 'Ο ἀρχανδρικός λόγος τοῦ Σικελιανοῦ. *Ἑκρηβόλος*, 15 (1986) 1551-1569. ('Εδημοσιεύθη μετὰ θάνατον).